

Sygn. akt I C 543/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 grudnia 2015 roku

Sąd Rejonowy w Wieluniu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Ewelina Puchalska

Protokolant: staż. urzęd. K. C.

po rozpoznaniu w dniu 22 grudnia 2015 roku w Wieluniu

sprawy z powództwa (...) Finanse Sp. z o.o. w K.

przeciwko T. G.

o zapłatę

1. oddała powództwo,
2. zasądza od powoda (...) Finanse Sp. z o.o. w K. na rzecz pozwanej T. G. kwotę 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 543/15

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 22 września 2015 roku powód (...) sp. z o.o.

w K. wystąpił przeciwko pozwanej T. G. o zapłatę kwoty 1 135,92 zł wraz z odsetkami ustawowymi i kosztami postępowania.

Pozwana nie uznała powództwa i wniosła o jego oddalenie, podnosząc zarzut przedawnienia. Ponadto wniosła o zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Strony łączyła umowa pożyczki gotówkowej zawarta w dniu 25 marca 2010 r.

o nr (...). Na podstawie umowy pozwana miała zwrócić powodowi do dnia 24 kwietnia 2010 r., z tytułu udzielonej jej pożyczki, kwotę 467,95 zł. Pozwana nie wywiązała się z umowy w terminie. Na skutek kilkukrotnych wezwań do zapłaty w dniu 28 kwietnia 2010 r. pozwana zapłaciła powodowi kwotę 100 zł, która została zaliczona na poczet części zadłużenia. (dowód: umowa k. 15-16, lista spłat k. 20)

Na dzień 22 września 2015 r. zaległość pozwanej względem powoda wynosiła 1 135,92 zł, w tym: 395,78 zł z tytułu skapitalizowanych odsetek maksymalnych

w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP, 390,14 zł z tytułu kapitału, 350 zł z tytułu kosztów windykacji. (dowód: umowa k. 15-16, wezwanie do zapłaty k. 21)

Ustaień faktycznych w niniejszej sprawie Sąd dokonał na podstawie twierdzeń powoda, potwierdzonych załączonymi do pozwu dokumentami. Wbrew twierdzeniom pozwanej Sąd uznał za wiarygodne i udowodnione przez powoda jego twierdzenia dotyczące zawarcia umowy i jej niewykonania przez pozwaną, a także wysokości zaległości z tytułu

zawartej przez strony pożyczki. Pozwana poza głośnymi twierdzeniami w żaden inny sposób nie wykazała, że nie zawierała umowy
z powodem, na co wskazuje załączona do pozwu umowa z jej podpisem.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Kwota jakiej zapłaty domaga się powód obejmuje nieuiszczoną należność główną z tytułu pożyczki wraz z odsetkami i dodatkowymi kosztami.

Do umowy, z której wynika dochodzone pozwem roszczenie zastosowanie mają przepisy nieobowiązującej już ustawy z dnia 20 lipca 2001 roku o kredycie konsumenckim (Dz. U. Nr 100, poz. 1081 ze zm.).

Podniesiony przez pozwaną na rozprawie zarzut przedawnienia roszczenia skutkuje jednak oddaleniem powództwa.

Zgodnie z art. 118 k.c., jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia roszczeń wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata.

Roszczenie powoda ma charakter roszczenia związanego z działalnością gospodarczą, zatem ulega przedawnieniu z upływem 3-letniego okresu.

Przy obliczaniu terminu przedawnienia ustalić należy się przede wszystkim termin wymagalności roszczenia, co wynika z art. 120 § 1 k.c.

Jak wynika z treści pozwu roszczenie stało się wymagalne z dniem 24 kwietnia 2010 r. Od tego dnia liczyć należy termin przedawnienia, przy czym dokonana przez pozwaną częściowa zapłata w dniu 28 kwietnia 2010 r. spowodowała przerwanie biegu przedawnienia (art. 123 § 1 pkt. 2 k.c.), który po tym dniu należy liczyć od początku. Powód nie wykazał, by pozwana, poza wskazaną czynnością częściowej zapłaty w jakikolwiek inny sposób uznała później roszczenie.

Wobec powyższego, przyjmując jako nowy początek biegu terminu przedawnienia dzień 29 kwietnia 2010 r., uznać należy, iż 3-letni okres przedawnienia upłynął z dniem 29 kwietnia 2013 r. Wytoczenie powództwa w niniejszej sprawie nastąpiło zatem po upływie terminu przedawnienia, zatem pozwana skutecznie uchyliła się od zaspokojenia roszczenia należnego powodowi.

Z tego względu, na podstawie art. 117 § 1 i § 2 k.c. w zw. z art. 118 k.c., orzeczono jak w pkt. 1 sentencji wyroku.

O kosztach procesu orzeczono jak w pkt. 2 na podstawie art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. Obejmują one koszty zastępstwa prawnego adwokata reprezentującego pozwaną w tym procesie.